

Äok dänn Buistoa Buine Szihgens Bind nuischiach!

von

Heinrich Ottensmeier

Muine loäbn Noahbas un Frünne!

Dä Gischichte, dä eck Ji vondahge votelln well, eß just nich huia bui uß inna Noächte passiert, oabba ßä eß wisse woah! Dänn Buistoa, dänn dütt Mallöa obbakuhm'm eß kinne eck geot. Hoä hätt Bick niu äok oall teo dä Ruhe Bet't un moe Buin Pech mett lachen Munne votellt.

Oasse friskbacken Buistoa was hoä mett Buin'n jungen Frübber noa Boan'n hennigen un stillen Doape kuhm'm. Wänn hoä huia äok nich just Bua un Buistoa was, ßäo hadde hoä doach 'n wackan Goahn, 'n gräodn Hoaff un 'n Labben Wisk, dänn man oäk oasse Blaikeplaß buinutzen kann. Datt Buistoanland hadde hoä vohuiat, oabba datt anna mosse hoä huia Bümß in Aboät nihm'm. Un 'n schönen Käohstall hadde hoä äok, un datt was man geot, dänn dä Mälkewagen foäa däomoals näo nich ubbn Lanne. Man hädde wall 'n dühde Käoh häoln konnt, oabba dä stoand teo lange druige. Szäo schaffen Bick dä jungen Lui 'n paa wacka Szihgens an, ßäo oasse dä Buistoan inna Noahbaskopp datt äok heddn. Un iuse Buistoa hadde an Buine Hittkens, dä üa Dachwerk in dänn gräodn Obsgoan hedden, Buine Froöde. Szä woäan ßäo tamm un ßäo anhänklich.

Ett wassn Szunnoahmt in'n Moä. Dä Szun'n schain ßäo wahn inne Studiastohbn, und dä Vügel Büngen ßäo helle in datt obn Finsta, dat't iusen Buistoa äok nich maia in dä voäa Wänne häoln woll. Un unna Buine Sundagespredigt hadde hoä just dänn „Schlußstrich“ mahket, un datt oabalaian kann hoä äok anna fresken Luft mahken. Oasse hoä dä Pohdn teon Obsgoahn uppmahke, koäm'm dä boädn Hittken üan Buistoa oall met vognöochtn Mäckan inne Moöde. Hoä straik dänn boädn Doäas 'n bihdn oban Kopp un namm niu Buin'n Gang in'n Schadden up. Bui Buin'n Obaleggen was hoä kium mett dänn „Eingang“ fäach, doa kamm dä Broäfdrehga an'n Goahn langes un raike dänn Buistoa dä Post oaban Hagen. Ett was just nich viel, schain oabba wichtig teo Buin. Dä oänzige Broäf was van dänn Häan Szuppandäntn un Kraisschäol-inspäkta. Oabba dänn kann man bläos in oalla Ruhe lesen un voaboädn. Doach niu mosse teooäast dä Predigt oabba Änne broacht waian! Hoä stacke dänn wichtigen Broäf achte in Buin'n Schlapprock un namm Buin'n Gidankengank wia upp. Dä boädn Hittken noähm'm „regen Anteil“, sprüngen mett hän un hea un licken un plücken huia un doa.

Oasse hoä Buine Aboät giwisse in'n Koppe hadde, kamm dä wichtige Broäf ann Ruige. – Oabba woa was dä dänn blihbn? – Oach diu loäbe Tuit, watt hadde de oän'n Szihgen dänn doa teo käbbeln un teo wüagen. Datt was doach wall nich.....?! – Joa, datt was dä Broäf dänn Meta üan Buistoa stillken iuda Tasken tohgen hadde un upp Szihgenoat voaboäde. Datt leßte Stücke van'n Ümmeschlach konn näo ret't waian, hulp oabba nich maia.

Dä junge Buistoa mosse Buin'n Bichtgang noan Suppandeäntn mahken. Oabba dä äole stua Scheolinspäkta konn huia Buin Lacchen äok nich maia vobuidn. Un buin Köppken Kaffä kraich dä junge Buistoa niu mündliche Anweisungen dä beda fasteßedn hät oasse oalle schriftlichen vohea un noahea.

Jiu Hinnack van'n Brinke